

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najvyšší súd Slovenskej republiky – Słowacja) – Radosław Szoja/
Sociálna poisťovňa

(Sprawa C-89/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Stosowanie systemów zabezpieczenia społecznego — Pracownicy migrujący — Osoba będąca pracownikiem najemnym na terytorium jednego państwa członkowskiego i prowadząca działalność na własny rachunek na terytorium innego państwa członkowskiego — Ustalenie właściwego ustawodawstwa — Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 — Artykuł 13 ust. 3 — Rozporządzenie (WE) nr 987/2009 — Artykuł 14 ust. 5b — Artykuł 16 — Skutki decyzji Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego — Niedopuszczalność)

(2017/C 293/07)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Radosław Szoja

Strona pozwana: Sociálna poisťovňa

Przy udziale: WEBUNG, s.r.o.

Sentencja

Wykładni art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 465/2012 z dnia 22 maja 2012 r., należy dokonywać w ten sposób, że w celu określenia ustawodawstwa krajowego mającego zastosowanie na podstawie tego przepisu do osoby takiej jak skarżący w postępowaniu głównym, który zwykle wykonuje pracę najemną i prowadzi działalność na własny rachunek w różnych państwach członkowskich, należy wziąć pod uwagę wymogi ustanowione w art. 14 ust. 5b oraz w art. 16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004, zmienionego rozporządzeniem nr 465/2012.

⁽¹⁾ Dz.U. C 175 z 17.5.2016.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szolnoki Közigazgatási és Munkügyi Bíróság – Węgry) – Túrkevei Tejtermelő Kft./Országos Környezetvédelmi és Természettudományi Főfelügyelőség

(Sprawa C-129/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Środowisko — Artykuły 191 i 193 TFUE — Dyrektywa 2004/35/WE — Zastosowanie ratione materiae — Zanieczyszczenie powietrza z powodu nielegalnego palenia odpadów — Zasada „zanieczyszczający płaci” — Uregulowanie krajowe ustanawiające odpowiedzialność solidarną właściciela nieruchomości, na której doszło do zanieczyszczenia środowiska, oraz sprawcy zanieczyszczenia)

(2017/C 293/08)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Szolnoki Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Túrkevei Tejtermelő Kft.

Strona pozwana: Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

Sentencja

- 1) Przepisy dyrektywy 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu rozpatrywane w świetle art. 191 i 193 TFUE należy interpretować w ten sposób, że jeżeli sytuacja rozpatrywana w postępowaniu głównym mieści się w zakresie stosowania dyrektywy 2004/35, co powinien ustalić sąd odsyłający, nie sprzeciwiają się one uregulowaniu krajowemu, takiemu jak to rozpatrywane w postępowaniu głównym, które wskazuje, poza podmiotami gospodarczymi prowadzącymi działalność na nieruchomościach, gdzie powstało bezprawne zanieczyszczenie, inną kategorię osób odpowiedzialnych solidarnie za szkody wyrządzone środowisku naturalnemu, a mianowicie właścicieli owych nieruchomości – bez wymogu wykazania istnienia związku przyczynowego między zachowaniem właścicieli i stwierdzoną szkodą – pod warunkiem że uregulowanie to jest zgodne z ogólnymi zasadami prawa Unii, a także z każdym właściwym postanowieniem traktatów UE i FUE oraz z aktami prawa wtórnego Unii.
- 2) Artykuł 16 dyrektywy 2004/35 i art. 193 TFUE należy interpretować w ten sposób, że – jeżeli sytuacja rozpatrywana w postępowaniu głównym mieści się w zakresie stosowania dyrektywy 2004/35 – nie sprzeciwiają się one uregulowaniu krajowemu, takiemu jak to rozpatrywane w postępowaniu głównym, na mocy którego nie tylko właściciele nieruchomości, gdzie powstało bezprawne zanieczyszczenie, są solidarnie odpowiedzialni, wraz z podmiotami gospodarczymi prowadzącymi na tych nieruchomościach działalność, za taką szkodę wyrządzoną środowisku naturalnemu, lecz ponadto właściwy organ krajowy może nałożyć na nich grzywnę, pod warunkiem że uregulowanie takie może przyczynić się do realizacji celu bardziej rygorystycznej ochrony i że sposób określenia kwoty grzywny nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu, co powinien ustalić sąd krajowy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 211 z 13.6.2016.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 13 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Mons – Belgia) – Christian Ferenschild/JPC Motor SA

(Sprawa C-133/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Sprzedaż towarów konsumpcyjnych i związana z tym gwarancja — Dyrektywa 1999/44/WE — Artykuł 5 ust. 1 — Okres odpowiedzialności sprzedawcy — Termin przedawnienia — Artykuł 7 ust. 1 akapit drugi — Towary używane — Umowne ograniczenie odpowiedzialności sprzedawcy)

(2017/C 293/09)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Mons

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Christian Ferenschild

Strona pozwana: JPC Motor SA